

Вѣстникъ
 „Смѣшлю“
 се сѣе всяка
 Сѣбота.
 Редакцията и
 Администрацията
 ся намиратъ въ
 Печатницата
 на вѣстникъ:
 „Българ. Знаме“
 при издателя и
 отговорника:
 Ив. Дочковъ.
 Единъ листъ:
 едно грошче.



Цѣната на
 „Смѣшля“ е:
 За цѣла година:
 въ Юж. България
 2 рубли нови
 въ Сѣв. България
 2½ рубли нови
 За 6 мѣсеци:
 Отсамъ Балкана
 5 франка.
 Оттаткъ Балкана
 6 лева.
 Така и за дру-
 гитѣ Българи
 които сѣ извѣтъ
 отъ нашия сивуръ

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

ИЗВѢСТІЕ.

Желаемъ и молимъ всичкитѣ ни Г-да Настоятели и абонати, които рѣдвно сѣ получвали листа ни, да ни явятъ и за на-прѣдъ да продължаваме ли испращанието му или да спремъ. Молимъ сѣщо Г-да неплатившитѣ си абонати въ името на почтенитѣ имъ подписи, сѣ които сѣ ни заръччвалѣ да имъ испращаме листа си, да сторятъ вече добрата си воля и ни внесѣтъ стойността, за да поразмислимъ и ние за улчшението на листа си за на-прѣдъ. Чуденъ патриотизмъ има налетина у насъ! Да поржчамъ да ми се испраща вѣстникъ, да го получвамъ въ особенъ шикъ сѣ по 5 10 пари вл. поща парасж, а като се свърши годината на листа, да си правя углушки заплащанне; това не е добъръ знакъ нито пѣкъ насърчение на журналистиката ни, а е отчайване и опронасѣване на частни лица отъ една публика, която обича да прочита а да плаща никакъ. Тука не се говори за ония Г-да Настоятели и абонати, които ни сѣ улеснили на време ние ги молимъ и за на-прѣдъ да ни улеснятъ сѣ подписванието си за втората година.—И ние вече незнаемъ сѣ какви думи да изразиме на неплатившитѣ си абонати нуждата отъ пари. Дали редакцията за Богъ да прости дали нищо не, става безъ пари! ❧ Спомощствования отъ „Смѣшля“ се внасятъ и въ всичкитѣ книжарници на Г-нъ Хр. Г. Дановъ, и въ книжарницитѣ на Печатарското и Евангелското Дружество въ София.
 ❧ За на-прѣдъ които господа желатъ да получатъ листа ни отдѣлно сѣ особенъ пакетъ, ще плащатъ единъ франкъ новече отъ опредѣлената цѣна.

СЛИВЕНЪ, 1-ий Ю.уль 1883 г.

ГОРЕНИЕТО ПА БЪЛГАРСКИТѢ ВѢСТНИЦИ ВЪ ТУРСКО.

Едно ужасно, или по-добрѣ да го нарѣчемъ глупаво и фанатическо извѣстие, което ни пристигнахъ изъ г. Одринъ сѣ дата отъ 24 мин. м., направи ни да прѣтреперимъ и да се почитаме въ кой вѣкъ живѣемъ! Това извѣстие бѣше: горението на българскитѣ вѣстници въ г. Одринъ по висока заповѣдъ дошла изъ столицата на агитѣ!
 Въ срѣдъ дворѣтъ на правителственний домъ пощенското управление донесло нѣколко екземпляра отъ вѣстницитѣ: „Българский Гласъ“, „Съединение“, „Южна България“ и прочутиятъ по пипкавицата си и по-Швабството си баронъ Пипку-Келчу-Фонъ „Кукуруигу“, гдѣто прѣдъ доста публика се запалили и изгорили; и то въ сѣщиятъ день, когато пиллафшиитѣ се готвяти да захванѣтъ свѣщенниятъ постъ на рамазанѣтъ. Види се да сѣ искали сѣ това да омиятъ оскверненитѣ си ржцѣ отъ българската политика прѣди да ветхиятъ въ святитѣ ноци на гулянието.
 Димѣтъ на в. в. „Българский Гласъ“, „Съединение“ и „Южна България“ се бияли единъ други и въ борбата си подкадявали и задушвали носовѣтъ на агитѣ, които отъ зорѣ кихали и се истърввали насмалко останкло да осквернятъ свѣтитѣ ноци на рамазанѣтъ. А Келчовитѣ Фонъ Кукуруигови пера хвърчали по въздуха, а сѣ тѣхъ заедно изгорѣли псувнитѣ,

клеветитѣ и хулитѣ излѣзли изъ прѣгракналии му пискунѣ.
 Спорѣдъ свѣдѣния причината на изгарянието била сѣщата каквато ил-митѣ за бѣсението въ Турско-Русската война на комититѣ, сѣ тази разлика само, че мѣжду българекитѣ вѣстници е пострадалъ и „Дикатъ“, нѣщо, което насърбило мнозина отъ агитѣ. Ето прочее истинскитѣ причини на това фанатическо горение. „Българский Гласъ“ се изгорилъ и му се спрѣлъ входѣтъ въ Турско както и „Дикатъ“ защото не сѣ одобрявали на Гьоргаки-бея; „Съединение“, защото името му било лошо, а „Южна България“, защото името ѣ не било Шаркъ Румели. Колкото за Келча фонъ-чов. . . ю „Кукуруигу“ спорѣдъ най точни свѣдѣния той се е изгорилъ и му се е спрѣлъ входѣтъ, за гдѣто е изригаль и искукуруигаль псувни, лѣжи подлости и развратности противъ всѣка личностъ, а най-много противъ дѣда „Смѣшля“. Наистина да си кажемъ за пипкавий „Кукуруига“ нито тжжимъ, нито скърбимъ, нѣ колкото за другитѣ вѣстници, като оставяме на страна политическото имъ вжтрѣшно направление, ние скърбимъ отъ душа и отъ сърдце.
 Нѣ дали агитѣ сѣ това ще постигнатъ цѣлѣта си? Дали ще спрѣтъ народната идея за обединението? Дали ще спрѣтъ духа да не се стрѣми къмъ онова, което самийтъ самободѣ (инстинктъ) му диктува? Тѣ се лѣжятъ, и не гонятъ друго освѣнѣ вѣтъръ, вѣтъръ и пакъ повтаряме вѣтъръ! Вълкѣтъ имѣе опнахъ вече юздитѣ, а тѣ още си кѣлчатъ зхбитѣ.

Т.-ПОЩЕНСКИТЪ НАЧАЛНИЦИ.

И хора и добичета вече сж проищъбли отъ нѣкои и други т.-пощенски началници, а Дирекцията? Тя си прави оглухци, тя не хае, тя смѣта всичко за клевети и лични нападения.

Смѣшловата чанта е пълна отъ оплаквания на различни произволи, обаче ако сми се въздържали до сега да ги публикуваме, то е било само и само отъ уважѣние къмъ г-жа Дирекцията съ надѣжда, че нѣколко лхтнитѣ ни кратки напомнювания ще я стрѣснатъ да се погрижи за искореняване на злото. Дописката въ днешний брой нека ѝ засвидѣтелствува за нашата вѣротърпимостъ, а въ сжщото вѣрѣме нека ѝ отвори полузаспанитѣ очи за да види и да се увѣри що се върши отъ тѣзи господни-овци.

Ама може и г-жа Дирекцията да каже като «*Народнѣйшата газета*», че не трѣбва толкова да се вѣрва на хумористическитѣ и сатирическитѣ вѣстници, защото тѣ прѣдполагатъ, слагатъ и излагатъ, съ една рѣчь: тѣ лъжатъ! Това ако може да се каже за одного не може да се каже за всички; ако може да се каже за «*Кукуриги*», не може да се каже и за дѣда «*Смѣшля*». Девизътъ на дѣда «*Смѣшля*» е: да не стжна на гнило мѣсто, и до сега той все си е прѣд-назвалъ крачето.

Слѣдъ тѣзи официални напомнювания на дѣда Смѣшля, ние си омивами рѣцѣтѣ като Пилата, оставяме цѣлата отговорностъ на г-жа Дирекцията и поканваме всичкитѣ обидени да се струнатъ изъ единъ день прѣдъ нея и да извикатъ *юррая* дано да ги чуе, да ги повѣрва и да удовлетвори праведнитѣ имъ оплаквания. Толкова иде отъ ржката на дѣда ви «*Смѣшля*», толкозъ може; ако искате повече нѣщо, насърбайте се съ кафе горѣщо и съ масло вонещо и ако ви хване рѣдката то ще бжде знакъ, че нѣма да се избавите отъ този врагъ!

Изъ Смѣшловний Дневникъ.

— *Боята* за ваншование дипломатии адвокати се исхабила. Испитателната комиссия се чуди при кой *бояджия* да иде да ѝ даде по-голтѣмъ кюпъ, защото ако би да ги петопявала въ свойтъ, той билъ твърдѣ малтъкъ, и опасно било да не се издавятъ дипломитѣ имъ и да останжтъ само *десетина* души. Ние ѝ прѣпоржчваме като за най-добъръ *бояджия* нашиятъ пр.

— Баба «*Марица*» казва, че г. Данчевъ Д-ръ на правото по причина на *политическа трѣска* не се явилъ въ върховното сждилище, въ слѣдствие на което се отложила прѣвѣрката на три избори. Ние напомня-

ме на баба *Марица* да не кълве така невиннитѣ, защото човѣщината е изложена на разни болести: прѣди единъ часъ човѣкъ може да бжде болень или не расположень, а слѣдъ единъ часъ съвршенно здравъ. Дали не се е случило нѣкога на баба «*Марица*» това?

— Спорѣдъ баба «*Марица*» Дирекцията на общитѣ стради мѣркала да се отвори тази година телеграфна станция въ Кърджалие. Отъ тѣзи мислитѣ по-добра здравие. Обаче любопитни сме да знаемъ кой *темебелинъ* ще се испрати тамъ; защото ние имаме четворица кандидати на расположение: единъ роднина одному, другий неговъ съотечественникъ, третий се располага съ хубава нѣжна тварь, а четвъртий има прѣпоржка отъ единъ голѣмъ човѣкъ.

— Аллилуия, аллилуия слава тебѣ театрална трушпа! Твоитѣ членове сж вече осигурени! Тебѣ не остава друго освѣнъ да си махашъ тридесетъ дена краката и послѣ да идешъ въ Дирекцията на Просвѣщението да си земешъ осигурението. Ами ако да бѣхж те осигурили въ «*Дичия Румжия*» дали не щѣше да е по-добъръ? Помисли малко да не ти е отностъ жалко!

— Чакъ сега пожѣхме да разберемъ зашто Н. С. се мае въ столицата на агитъ и не заминава за Европа. То напраздно не е казано, че всега крушка си има и опашка. Агата отъ доброжелателство на Н. С. не му позволилъ да замине отъ страхъ да не би да пострада отъ холерата, която върлувала въ Египетъ и можала да го стигне въ Европа! *Асжж акжж бу акжж!*

— Съобщаватъ ни отъ г. С. че такива бъркотии сж послѣдвали въ испнитѣ, што нито прѣподавачитѣ сж знаели това що питатъ, нито ученицитѣ какво да отговарятъ. Само музикантний учитель се отличилъ съ флаутътъ си и то по проста причина, че знаелъ майсторски да замазва очитѣ на публиката съ своитѣ камалски шарлатани. Той надувалъ отгорѣ, а гласътъ слѣдъ нѣколко минути излизалъ отдолу като изъ циганско пухало.

Изъ Княжеството.

Тайна кореспонденция на «*Смѣшля*»

София.

Бае Смѣшльо!

Аманъ! глѣдай да се пазитѣ заре прощка нѣма! Ако би да постигне и тебе тази сѣдба, тогава и ти и азъ и венчю ще оцапаме калцитѣ! «*Кукуригу*» точка хладнаца, тази пикава и швабска изродица, този *диффаматоръ* на венчю честно, който твърдѣ нарѣдко посѣщава страната ни, понеже не останжж вече хора, които да четжтъ такива поирѣжни по рѣшение на Министерекий Сжвѣтъ въ засѣданието си отъ 14 Юний забрани се входить му. Като се научихъ за тази новина, наистина те увѣривамъ, че и азъ исплѣскахъ ржце като потвър-

дихъ, удобрихъ и подписахъ въ умѣтъ си осмѣденето му.

Злѣ разбранитѣ хуморъ и сатира вмѣсто полза, тѣ вѣскога сж служили за врѣда на населението. Тѣбѣ и Вашитѣ «*Кукуригу*» освѣнъ единъ диффамацин и глупости свѣтний не можеше да пайде друго съ което да поразвесели духътъ си. Жално е, че многозаслуживши старецъ г. П. Р. Славейковъ твърде изгуби въ очитѣ на народа, като прѣдирѣблѣ да е редакторъ на този листъ за да хвърля отровнитѣ си и зелени гушери срѣщу особата на Н. В. любезний ни Князь. Нѣ *муфафѣтъ* тукъ, че като го не прихжж вашитѣ за Румелискый подданикъ то и нашитѣ отъ тукъ нѣма да го припознаятъ за патенекый и тогава чий подданикъ ще бжде този старецъ?

Нѣ да оставимъ Кукуриговитѣ бълвотини и швабекитѣ му замисли и да ти кажж нѣщо по-прѣсно отъ тукъ. За поудѣлитѣ консерваторъ нѣма да ти сжобщж, сжщо и за мжлритѣ либерали, защото венчю се знае като двѣ и двѣ четире. Тукъ има единъ вѣшедецъ, който се връща отъ коронацията и който ще поспове и ще поизмѣри за нѣколко дена улоцитѣ на градътъ ни. Лошитѣ язици говорятъ за негово прѣбыванне, обаче азъ не мисла въ такова едно говедце да може да се крне нѣщо извѣрдно. Ако съмъ живъ и здравъ до пжти ще ти съобщж, за сега събогомъ.

Прѣмудрость Смѣшлова

Чтение.

Тако *Глаголетъ Смѣшльо*: Тѣзи дни ще се играе една комическа комедия между трима актѣори, отъ които единътъ ще мѣза на *прокуроръ*, вторий — на *музикантинъ учитель*, а третий — на *вѣстникарь*.

Прокурорътъ ще подсмѣрча и ще си прѣвива гърбичката, а отъ носѣтъ му ще тече нѣщо лигаво, което ще зацапа очитѣ му та и той ще се побърка като куче у воденица.

Музикантинътъ учитель ще се кълчи, ще се пжчи като *карагѣозътъ* съ *Хаджи-Айвата* и ще настаива прѣдъ прокурора да се оежди вѣстникарьтъ.

Вѣстникаринътъ ще се вие, ще се мае насамъ-патагъкъ, отвѣрѣме до вѣрѣме ще имъ се поозѣбва, и най-сѣтнѣ като ще види, че тѣхнитѣ глави не увиржтъ съ десетъ кола дърва, ще ги сграбчи, ще ги шибне въ земята, и ще се отгърве отъ *якита* имъ.

На тази комедия ще привтаса и Смѣшльо и като заудря барабанътъ си първитѣ двама ще подекачатъ отъ страхъ, и ще задуятъ да се не чуятъ и не видятъ. Слѣдъ това тѣ ще искатъ да се покаятъ, нѣ Смѣшльо ще имъ каже че: *сонъ пишменъ пара етмезъ!*

Гайдаджиятъ.

Басна изъ *Смѣшловътъ* барабанъ.

Единъ гайдаджия отивалъ да свирѣ на свадба. На пѣтътъ го срѣщнжлѣ вѣлкътъ и му рѣкълъ: кждѣ отивашѣ съ тази овца? — То не е овца, отговори гайдаджиятъ, то е мѣхъ. — Какъ? Азъ не виждамъ ли и не познавамъ ли си стоката? — *Джанжмъ*, прибавилъ гайдаджиятъ, то е овча кожа, нѣ не е овца, виждѣ да я пустиж може ли да ходи? — Ами зашто ѝ си изѣлъ месото, заляялъ вѣлкътъ. — А бе, че азъ не съмъ го изѣлъ, зѣлъ да се оправдава гайдаджиятъ. — Изѣлъ не изѣлъ, азъ искамъ на тази овца месото, ако ли не, тебе ще изямъ.

Уплашенъ гайдаджиятъ хваналъ да му се моли да го пусти да иде въ селото и да му донесе друга жива овца; нъ вълкътъ никакъ не склонявалъ; и когато билъ готовъ вече да се хвърли възъ гайдаджиятъ, ра часа се задали нѣколко свадбари, които идали да търсятъ гайдаджиятъ. Вълкътъ като видѣлъ това, ударилъ на бѣгъ и жертвата се избавила отъ ногѣтъ му.

Кой е този гайдаджия? Кой е този вълкъ? Кой е тази гайда и кой сж тѣзи свадбари? — Тъ сж намиратъ въ нашата Румелия, и който се помъчи ще може да ги открие.

Мъдри Свѣти.

Изъ Смѣшловата философия.

- 1). Която иска мъжътъ ѝ все да я пере, тя не трѣбва да си глѣда работата добръ.
- 2). Която иска да има приятели много, тя не трѣбва да се прѣдпазва отъ примкитъ имъ строго.
- 3). Която иска да носи всекакви мода, тя трѣбва на всекого по колата да се води.
- 4). Която иска да я придумватъ на всеждъ, тя трѣбва на Михалъ нара да даде.
- 5). Която иска да чуе отъ всеждѣ похвали тя трѣбва всеко мъжко да задоволи.
- 6). Която иска по-скоро да се омъжи, тя трѣбва всекого да дѣжи, а съ никого айна да не крожи.
- 7). Която иска въ всека кесия да мъти, тя най-сетне трѣбва да се патрети.
- 8). Която иска съ всекого да играе на шумъ-шумъ, тя трѣбва да намѣри и свойтъ кумъ.
- 9). Която иска въ всеко гърне да етава миродия, тя трѣбва да пошръклѣе отъ слободия.
- 10). Която иска съ всекого да се кикоти, тя трѣбва най-сѣтъ да се укуоти!

Разговоръ.

(по въпроспование).

- Вървашъ ли, че ти живѣешъ въ Румелия?
- Вървамъ.
- Вървашъ ли, че тя се памира подъ дебелата сѣйка на Аллаха?
- Вървамъ.
- Вървашъ ли въ неговий намѣтникъ?
- Вървамъ.
- Вървашъ ли, че той ще те приеме за неговъ подданикъ или рая?
- Вървамъ и не вървамъ.
- Когато е тѣй не ми го опѣвай вече и недѣй обѣжда нашето еждилище.

Хикимъ Христо.

Заловилъ е хикимъ Христо,
Занялъ прочуто,
Станалъ ми е, хикимъ Христо
Мендизинъ, О чудо!

Зарѣзалъ е, хикимъ Христо
Горка медицина,
Неще да знае, хикимъ Христо
За хапъ, за кинина.

„Земи карболъ, донабелла“
— Това с' нѣща прости,
По-добръ е съсъ нивелла
Ак' мѣришъ шосе, мости.

Хикимлика иска знание,
Мастория, вѣрвай
Не е лѣсно безъ прѣстанъе
Да чувашъ „охъ-вай-вай“

За туй стана хикимъ Христо
Мендизъ на мендизи,
И повика хикимъ Христо
Фоти отъ Бриндизи.

Съсъ Окръжни, съсъ рапорти
Всичко става лѣсно,
И съ Монтани и бай Фоти
Мѣри в' лѣво, в' дѣсно.

Защо ни сж ижнинери,
Кога старий калфа
Знае всичко какъ се мѣри
До омега отъ алфа.

Завиждамъ ти, щастна Область
Твойта участь блага,
Че очаквашъ, щастна Область
Отъ хикимъ облага.

Дописки на „Смѣшля“

**Г. ... ново-11 дена до Петровденъ.
Дѣло Смѣшля!**

Едва сега намѣрихъ случай да ти драмъ, защото до сега ме бѣше страхъ, ехъ, да знаешъ що се върши въ нашата т. пощенска станция косата ти би настрѣхнала. Нѣма писмо отпавено до тебе, което да не е минѣло прѣзъ цензурата на нашитъ т. пощ. началникъ; за това и до сега никой не смѣше да ти съобщи нѣщо оттука. Днесъ той замна съ 20 дена отпускъ зароденото си мѣсто пазѣти пиня безъ страхъ. Този Юда Искариотекый бѣше, който подбуди учителитъ да пишеть въ „Нар. Гласъ“ срѣщу личността на г. Голчева, при всичко, че послѣдний му е старъ най жаркъ приятель. Този Юда Искариотекый диктува дописката и въ неговата станция се съчинява. Този юда некариотекый съ нѣколко души би единъ гражданинъ въ станцията. Незная дали всичко това се върши съ знанието на Дирекцията, или само по кефътъ на нашитъ т. пощ. началникъ. Този най-сетнѣ Юда Искариотекый направи горкитъ учители да станжтъ маскара прѣдъ гражданитъ и прѣдъ дѣтцата, и безъ врѣме единтъ отъ тѣхъ да побѣгне безъ да даде шепетъ.

Ако си безпристрастенъ, Дѣдо Смѣшля, и ако не глѣдашъ на лицеприятне сега ще те познаемъ съ обнародваннето или необнародваннето на тази дописка.
Добри Иллията.

(Б. на См. У насъ пристрастие и лицеприятне нѣма, ако ще и Баща ми да бжде, стига да е погрѣшенъ, и ние сме готови да го осъдимъ и да го увѣщаемъ да се поправи; обаче че въ този младежъ се е криела такава лукавина и толкова искариотство а ние не можемъ да повтраваме: за това ще чакаме за разяснения отъ самитъ т. пощ. началникъ да ни яви какъ е въ същностъ работата, ако ли не писмото само по себе си ще се потвърди.)

Ние знаемъ, че и цалувката която сме дали на единъ приятель при едно свиждание не е му била приятна; нъ като не втраваме на тѣзи причини, които ни съобщаватъ, молимъ г. приятеля си да не обеси своята неприятность, ако ли не ще ги публикуваме като истински.)

ПОЛИТИКА.

Тази недѣля на само дѣдо Смѣшля нѣ почти всичкитъ полититци сж испуслили края на политиката. Агитѣ види се да се урѣдили вече распрата за нашпортитъ, съ Княжеството, и тѣзи дни щѣли да се заловятъ да урѣдятъ и маслахата на дѣда Патрика, комуто не искали да припознаятъ правдинитъ дадени му отъ прѣдцитъ на завоевателитъ. Дѣдо Патрика рита, нѣ гачели нѣма кой да го пита, сжцо и екзархийский въпросъ щѣлъ да мине на дневний рѣдъ, обаче поради свѣтлитъ дни на рамазана, той щѣлъ да се поотложи за нѣколко дни.

Германия хванала да истъпява отъ къмъ финансовна точка зрѣние и дѣдо Бисмаркъ се чудялъ сега съкого да прѣдприеме война за да нахлуятъ пакъ вагончета съ милиардитъ франчета.

Австрия тя се шукалкави съ Чехитъ, нѣ както се види тѣ сж сполучили, и днесъ за днесъ се създадо единъ черевъ за Швабитъ, който ще ги яде догдѣто ги доѣде.

Италия тя се мръщи още на съюзничеството и като дай се не хваща вѣра че е влѣзла като мишка въ капаштъ.

Русия клати опашка на всички особенно на Англия догдѣто да си оплете кошника. Тя не страда вече отъ вжтрѣшни неспокойствия. Окото ѝ днесъ за днесъ е обрнжто къмъ освободенитъ отъ нея Славянски държавици.

Сърбия мисли какъ да откачи яката си отъ швабский натискъ, тя е вече убѣдена, че бѣзъ Славянско съдружество, гологлави орли ѝ се виятъ около главата.

Румѣния упорствува и съ това показва, че не е цвѣте за мирисание. Тя доказа прѣдъ свѣта политическата си зрѣлость и опитность, и съ това показа намъ примеръ какъ се брани онова щото е свое.

Такива сж кроежитъ на днешната политика.

ПРЪСНИ НОВИНИ.

— Завчера са завърнаха отъ ревизия въ града ни Г. Г. Префектътъ финансовий началникъ и жандармерскый командиръ.

— На 26 того во мѣщението на дѣвическото ни народно училище стана раздаването на наградитъ на ученикитъ. По случай на това Г. Инспектора Кавалджиевъ разви на дълго въ едно прочуствено слово ходѣтъ на училището презъ настоящата учебна година и даде на сждржание за по-голѣмичко старание за улчшението имъ. Присѣтствующата многочисленна публика остана твърдѣ доволна. Каза сж едно кратко слово отъ страна на главната учителка обаче отъ многото шумъ що са дигане, неможахме да дочуемъ добръ върху какво бѣше.

— На 27 того военний въ града ни сждъ, подъ прѣдседателството на Капит. Голова, осжди на 6 мѣсѣченъ затворъ жандарма Никола Яневъ що бѣше случайно убилъ единъ свой сждратъ въ г. Каваклий.

— Миналата недѣля сж намѣри обесенъ въ собствений си запустель допанъ единъ 60 годишенъ старецъ. Причината да се обѣе, казватъ била, че малко билъ помѣщаецъ въ умѣтъ отъ нѣколко дни надрѣдъ.

-- Увѣряват ли, че гратското ни кметство zelo мърка за испушване празникътъ кладенци въ запустелитѣ разградени дворица. Zelo са рѣшение ежщо да са промисли за приборане-то на едно мѣсто нѣкояко дѣстени уметвенно разстроени личности, които са скитатъ по улицитѣ и дигатъ гюрлютия.

-- Учимвъ са, че отъ Сливенъ ще бѣде не-працащъ особенъ куриеръ да прибира Сливенската поща въ Керменлий по пристиганнето на желѣзницата. Това е повече отъ желателно.

-- Явяватъ ни отъ Бургазъ, че кметътъ Руселневъ билъ суспендиранъ по заповѣдъ на Централното правителство до разгледване смѣнитѣ на тригодишното му безконтролно кметуване.

-- Единъ приятель изъ Карнабадъ ни расправа, че въ Карнабатската околина на 17 села свидбитѣ били свѣжршено устошено отъ градушката. Не са минавало почти день да не пали градъ изъ околията. Имало и нѣколко къртви на грамотевицата.

-- Шестъ души граждани отъ Ямболъ оязи день поискали да телеграфиратъ до редакцията ни, че изъ града са трѣкале лешове котарашки а кметството необрѣжало внимание. Зачото началникътъ стации неприѣлъ телеграммата, подъ прѣдокъ, че *докачала благо-приятелю*. Ние обрѣщаме вниманието на Начал-отдѣла връху този нежелателенъ фактъ. Що ми е туй за благо?равие?

-- Не малко чудни истории ни расправятъ и за бургазекый телеграфний началникъ Г. Бачеварова. Понеже са научаваме, че началство-то му било вече извѣстно, ние са вжадържа-ме да обнародваме полученитѣ за него дописки.

-- Пишатъ ни, че единъ префектъ при единъ бани (лъджи) ударилъ 2-3 шамара на едно-то защото неможалъ да усмири рѣвътъ на мага-рето си. И тази я бива!

Изъ Смѣшловата чанта.

Г-не Матю Есечди въ Бургазъ. -- Гдѣ са пампрате вие, въ Китай ли, или въ Черкезия, та ни повжрщате послѣднитѣ 3 броя отъ Смѣш-ли, съ забѣлѣжка, че нежелаете вече да го получавате? И тази я бива! да получавате вѣ-стника ни отъ 1-й брой пакъ накрая когато ви поискатъ 2 рубли, да кажете, че нежелаете да получавате. Или 2 рубли ще платите на настоятеля ни въ Бургазъ заедно годишно тѣче-ние, или ни повжрнете всичкитѣ до сега испра-тени вамъ броеве, заедно съ пощенското пра-во или пжкъ са наджржайте да устоите на Смѣ-шловий калпакъ, когато дойде въ Бургазъ и го възбуми прѣдъ сѣдилището.

-- Г-не Настоятелю въ Добричъ.-- Въ извѣ-стие да Ви е, че получихме 8-тѣ рубли отъ Г-на Кожухарава въ града ни.

-- Г-не Настоятелю въ Хаджи-Еллесъ. -- Испратената Ви стойностъ за 7 годишни броя приехме.

-- Г-не абонате въ Пловдивъ. -- Испрате-нитѣ Ви 30 гр. зл. въ тибри за листа Ви приехме.

-- Явяваме на всички приятели които отъ два мѣсеца насамъ ни искатъ да имъ испра-щаме Смѣшля, ще почнемъ да имъ испраца-ми отъ почванието на втората години.

Книжнина и Критика.

Свърѣмени и разни СТИХОТВОРЕНИЯ.

отъ

Т. Алексева.

(Часть втора)

Цѣпа і ср.

Ревността на г. Алексева за поезия е голѣма колкото камилскитѣ ро-гове. Ние смѣемъ да приборчимъ и това недоносче на българската читаю-ща публика не за прочитъ, нѣ да упо-трѣби кивгата му за друга потрѣба за да не оплаква паричкитѣ си. Въ тази книжка нѣма нищо поетическо освѣнъ голи рими безъ смисль. Види се г. Алексевъ да е мислилъ, че стихотвор-ството се състои само въ безлогични рими, безъ да се изнекува и ритми, безъ която стихътъ подекача като прахъ възъ тѣпанъ.

А за да се увѣрятъ читателитѣ ни и самъ г. Алексевъ за безлогичността на стиховетѣ нека прочетѣтъ № 13 водъ заглавие: **тука**.

Печатницата на в. „Българско Знаме“

Да любивъ е грѣхъ,
Да не любивъ — смѣхъ;
Да се женишъ — страхъ,
Ама прстишъ — прахъ; и пр. . .

Отъ тази безлогичность по-голѣма възможно ли е да се намѣри на този свѣтъ? Ние вѣрваме, че и г. Алексевъ не разбира що иска да каже!

Въ заключенне ние ще кажемъ че *ab uno disce omnia* т. е. отъ едно стихо-творенне нека се даде заключенне и за другитѣ. При това ние съвѣтваме г. А-лексева да се остави отъ тази зевда поетическа, защото колкото за сега тя не е още лѣжца за неговитѣ уста.

ШИРЕНИ.

Монологътъ на единъ критикъ. Напестина много хубава критика, и азъ се чуда какъ съмъ я излѣлъ! Нѣ дали ще можа да я вмѣста въ «Наука»? . . Новъ поетъ! нова драма! новъ «Цекъ»! Ще видимъ кой ще излѣзе борякъ! Дали Мацьо Фелица или кметовата магарца! (Б. на См. *Дзърррр-чушишъ!*)

Сонетъ. Ако си кметъ, ти си проклѣтъ, който е проклѣтъ, той мѣза на сметъ, който излиза изъ кратуната на нашитѣ поетъ, що се пери като тиква на плетъ!

Хоровидна пѣсенъ:

Смѣшлю Юруку думаше
Юруко младо чанкѣнче
Що се надигашъ толкова
Като гадинка на тѣпанъ?
Ако те чукиж да знаешъ
Че щемъ гъркни д' изгубишъ:
И посерѣдъ града Пловдива
Краставица да продавашъ.

Ениграма на едно мекере:

Мекере си се родилъ
Мекерликъ ти ѣ цѣлъ животъ;
Самъ Тартарътъ те ѣ водилъ
Като вѣрвнѣтъ волъ в' хомотъ!

На задумница. Единъ поетъ като отстоявалъ и отчиталъ на гроби-щата, все поглѣждалъ колко хлѣбъ и колко жито му турятъ въ двeaгитѣ на клисарѣтъ. Мѣжду молитвата и кадене-то като съглѣдалъ, че една баба му турила само едно кравайче, той изви-калъ: *бабо мървитѣ ти искатъ и жит-це*; ако ли не, още ще ходятъ по земята. (Б. на См. *Бабитѣ вѣрватъ, че ду-шитѣ на мървитѣ сж распуснѣти само до Спасовъ-день, и оттамъ нататкъ дѣ-до Господъ ги пакъ заирахъ.*)

ТЕЛЕГРАММИ.

Пловдивъ. -- Испититѣ слѣдватъ отъ двѣ недѣли дасамъ; нѣ ни единъ гражда-нинъ не се окадява. Види се да не знаятъ прагътъ на училището. На и учили-щето не е балъ я? Нашитѣ Пулуденци не сж нито варени нито печени, нито чирози, нито конпривари. Остава на тебе, бае Смѣшльо, да имъ окачишъ по единъ звънецъ, па да ги пуснешъ на гладно поле като захвалешъ отъ симпа-тичнйи кметъ. (Б. на См. Безъ сопа или безъ гега нещъ можъ да ги пасж.)

Тамже. -- Юррия! отъ сѣдилища отъ адвокати, отъ депутати отъ кандидати! (Б. на См. Нѣма ли кой да ги попердаши за лудость? Не, не! цѣ-добрѣ нека имъ почете О. Тилевъ.)

София. -- Новийтъ ни гостъ г. Въл-чичковъ скоро ще се опхти за страната си. Планътъ му се развали. Той е боленъ и може да хвърли петалата. (Б. на См. Ку-че да го прѣлѣе!)

Тамже. -- Телеграмитѣ плочиятъ отъ приятнитѣ расходки, нѣ насъ черевъ ни гризе, като не знаешъ какво ни очаква! (Б. на См. Поглѣдайте си на бобъ за да знаесте!)

Варна. -- Нашитѣ гагаузи гърци не можеж да сполучатъ въ планътъ си. Де-путацията имъ се върж изъ Атина съ праздни рѣдѣ. (Б. на См. Кой е изгубилъ нѣщо за да го намѣрятъ тѣ?)

Русчукъ. -- Кажватъ че казбоннитѣ Румелинци подкупили в. «Славиниъ» и той се принудилъ да отвори полемика съ «Мари-ца». (Б. на См. Това е телеграфическа по-грѣшка, може би . . в. «Циганинъ»?)

Панагюрице. -- Словото на поетъ Королевъ въ защита на сѣдника, доктора и бирника не успѣ да прѣобърне духове-тѣ на населението. Той съчинявалъ друго по-остро. (Б. на См. Да му не петече изъ баджецитѣ прѣди да го каже?)

Карлово. -- Догдѣ забравимъ нѣ-прѣднето убийство, сега ся покжржихе отъ друга по-зловестна новина: *Козарскъ уби-ли!* Докога тѣзи жъртви? (Б. на См. Доко-гато правителството се рѣши да постави стража!)

Пхтиманъ. -- Нарочни кола сж при-готвени за посрѣщането на г. Величкова. (Б. на См. Прѣди да замине земѣте му благословията за да ви не хваца трѣска!)

Гумново. -- Забегналиятъ учитель е г. Комисевъ. Той безъ да даде испитъ иче-зих. Градътъ ни е запалилъ свѣщъ да го дири. (Б. на См. Нека го намери въ София.)

Одринъ. -- Днесъ 25-ий Юний учи-тельтъ г. Ог. Колевъ тегли Директора на сѣдъ за гдѣто му отбива 10 Л; а дире-кторѣтъ тегли него за 6 Л дадени му въ заемъ. Смѣхъ и олелии идхтъ изъ градъ-тъ ни че директори и учители сж тегля-тъ на сѣдъ. (Б. на См. И това ли доча-кахме? Bravo! аферимъ!)

Копривница. -- По насъ сега за-хважж да цѣвятъ кайситѣ. (Б. ма См. Да не е погрѣшкж за вмѣсто кайситѣ да сж кеситѣ на г. Оното?)

Свишовъ. -- Та-ка-та-ка-ту-ка-ту-ка се чува отъ прѣчупената наковалия гласъ, обаче не се знае още на каква *гача* ще са обърне. (Б. на См. отъ прѣвратаджалкж има ли друго по-голѣмо нѣщо?)

Ямболъ. -- Тукъ нѣколцина Евреи търговци се сговорихъ да направятъ една фабрика на рѣка Тунджа за плетение на лѣтни хасжрени шенки, защото се опла-щили като видѣли че и селачитѣ вече почижли да ги носятъ и сами си ги пле-тели отъ Тунджаески сазъ. (Б. на См. Не сж се оплашили, по зарадвали; Тия Израилеви потомци, види се отъ състрада-ние ще направятъ това, за да се не мѣ-чатъ дебѣлитѣ глави на Българитѣ съ таква тѣнки работи, но да си гледжтъ само ралото и воловетѣ това ежщо при-лича, че на Султанъ Меджидово време единъ Европеецъ и единъ Ерменецъ, като видѣли въ Цариградъ на узунъ-чариния да се правили много дървени *фесъ-калжларж*, тѣ направихъ една огненна фабрика на Ени-Капу и като почнахъ да вадятъ на день по 10,000 калжпа, тур-цитѣ еснафли се оплакахъ на Прави-телството си, че тоя занаятъ принадлежи само на Турцитѣ, понеже е тѣхно изобрѣтение, за това и фабриката се обжри да си почива. -- И тѣй Мечтанията на двамата Спецналнети по *фесъ-калжларж*, си оставихъ съ голата печала която смѣ-тали, *безъ белли*, че въ Турция като има 40,000,000 народъ, по половинъ калжпъ да се надне на глава, то половинъ калжпъ да се малка страна 20,000,000 калжпа! Не е малакъ кяръ!).

Отговорникъ и Издатель: Ив. Дочковъ.